

Introducere

- **Funcții**
  - Permit modularizarea programelor
  - Variabilele declarate în interiorul funcțiilor – variabile locale (vizibile doar în interior)
- **Parametrii funcțiilor**
  - Permit comunicarea informației între funcții
  - Sunt variabile locale funcțiilor
- **Avantajele utilizării funcțiilor**
  - Divizarea problemei în subprobleme
  - Managementul dezvoltării programelor
  - Utilizarea/Reutilizarea funcțiilor scrise în alte programe
  - Abstractizare – ascunderea informației interne (funcții în biblioteci)
  - Elimină duplicarea codului scris

Structura unei funcții

```
tip_returnat nume(lista_parametri_formali)
{
    declaratii
    instructiuni
}
```

- **nume** - un identificador valid
- **tip_returnat** - tipul de dată al rezultatului (implicit este **int**)
- Primul rând se numește antetul funcției (*header*)
- Lista de parametri formali poate conține
  - Nici un parametru:

```
tip_returnat nume()
tip_returnat nume(void)
```
  - Unul sau mai mulți parametri separați prin virgulă. Un parametru formal este specificat prin **tip identificador**

Valoarea returnată

- Două categorii de funcții

- Care returnează o valoare: prin utilizarea instrucțiunii

return expression;

- Care nu returnează nicio valoare: prin instrucțiunea

return;

În acest caz **tip_returnat** este înlocuit cu **void**

- Returnarea valorii

- Declarațiile și instrucțiunile din funcții sunt executate până se întâlnește

- Instrucțiunea **return**

sau

- Până execuția atinge finalul funcției – acolada închisă **}**

Valoarea returnată

```
int adunare(int a, int b)
{
    printf("Functie care calculeaza si returneaza suma a
           doi intregi\n");
    int suma;
    suma = a+b;
    return suma;
    printf("Aceasta instructiune nu se mai executa\n");
}

int max_int()
{
    printf("Functie care returneaza cel mai mare intreg
           pozitiv\n");
    return 0x7FFFFFFF;
}
```


Valoarea returnată

```
void impar(int x)
{
    printf("Functie care afiseaza daca un numar este par
           sau impar\n");
    if (x%2==1)
        printf("%d este numar impar\n", x);
    else
        printf("%d este par\n", x);
    return;
    printf("Aceasta instructiune nu se mai executa\n");
}
```

```
void patrat(int a)
{
    printf("Functie care afiseaza patratul unui numar\n");
    printf("%d^2=%d\n", a, a*a);
}
```


Prototipul și argumentele funcțiilor

- **Prototipul** unei funcții constă în specificarea antetului urmat de caracterul `;`
  - Nu este necesară specificarea numelor parametrilor formali
`int adunare(int, int);`
  - Este necesară inserarea prototipului unei funcții înaintea altor funcții în care este invocată dacă implementarea ei este localizată după implementarea acelor funcții
- **Parametrii** apar în definiții
- **Argumentele** apar în apelurile de funcții
  - În limbajul C - trimiterea argumentelor se face prin valoare
- Regula de **conversie a argumentelor**
  - În cazul în care diferă, tipul fiecărui argument este convertit automat la tipul parametrului formal corespunzător
    - Ca și în cazul unei simple atribuirii

Prototipul și argumentele funcțiilor

```
double f(double t)
{
    return t-1.5;
}
```

```
float g(int);
```

```
int main()
{
    float a=11.5f;
    printf("%f\n", f(a));
    printf("%f\n", g(a));
    return 0;
}
```

Rezultat afișat

10.000000

13.000000

```
float g(int z)
{
    return z+2.f;
}
```


Apelul funcțiilor

- Funcție care nu returnează nici o valoare

```
nume(lista_parametri_actuali);
```

- Funcție care returnează o valoare
  - Ca și mai sus, valoarea returnată fiind pierdută
  - Ca și un operand într-o expresie, valoarea returnată fiind utilizată în evaluarea expresiei
    - Exemplu de memorare a valorii returnate într-o variabilă:

```
variabila=nume(lista_parametri_actuali);
```

- Corespondența între parametrii formali și actuali este **pozițională**

- În cazul în care tipul unui parametru actual este diferit de tipul parametrului formal corespunzător, acesta este convertit automat la tipul parametrului formal

Apelul funcțiilor

- Utilizat la invocarea funcțiilor
- În limbajul C apelul se poate face doar prin **valoare**
  - O copie a argumentelor este trimisă funcției
  - Modificările în interiorul funcției nu afectează argumentele originale
- În limbajul C++ apelul se poate face și prin **referință**
  - Argumentele originale sunt trimise funcției
  - Modificările în interiorul funcției afectează argumentele trimise

Apel prin referință – numai în C++

Valorile lui **a** și **b** sunt interschimbate după apelul funcției

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
/* interschimbarea valorilor a si b */
void interschimba(int &a, int &b)
{
    int aux;
    printf("\nLa intrarea in functie: a=%d b=%d\n", a, b);
    aux = a; a = b; b = aux;
    printf("\nLa iesirea din functie: a=%d b=%d\n", a, b);
}
int main()
{
    int a=3, b=2;
    printf("\nIn main inainte de apelul functiei: a=%d b=%d\n", a, b);
    interschimba(a, b);
    printf("\nIn main dupa apelul functiei: a=%d b=%d\n", a, b);
    return 0;
}
```


Apelul funcției și procesul de revenire din apel

- Etapele principale ale apelului unei funcții și a revenirii din acesta în funcția de unde a fost apelată
  - Argumentele apelului sunt evaluate și trimise funcției
  - Adresa de revenire este salvată pe stivă
  - Controlul trece la funcția care este apelată
  - Funcția apelată alocă pe stivă spațiu pentru variabilele locale și pentru cele temporare
  - Se execută instrucțiunile din corpul funcției
  - Dacă există valoare returnată, aceasta este pusă într-un loc sigur
  - Spațiul alocat pe stivă este eliberat
  - Utilizând adresa de revenire controlul este transferat în funcția care a inițiat apelul, după acesta

Stiva în C

- La execuția programelor C se utilizează o structură internă numită **stivă** (*stack*) și care este utilizată pentru alocarea memoriei și manipularea variabilelor temporare
- Pe stivă sunt alocate și memorate:
  - Variabilele locale din cadrul funcțiilor
  - Parametrii funcțiilor
  - Adresa de revenire din apelul funcțiilor
- Dimensiunea implicită a stivei este redusă
  - În timpul execuției programele trebuie să nu depășească dimensiunea stivei
  - Dimensiunea stivei poate fi modificată în prealabil din setările editorului de legături (*linker*)

Stiva în C – depășirea dimensiunii

Ambele programe eșuează în timpul execuției din cauza depășirii dimensiunii stivei

```
int f ()
{
    int a [10000000] = {0};
    return 2020;
}

int main ()
{
    f ();
    return 0;
}
```

```
int f (int a, int b)
{
    if (a < b)
        return 1 + f (a + 1, b - 1);
    else
        return 0;
}

int main ()
{
    printf ("%d", f (0, 1000000));
    return 0;
}
```